

ко-то ся може повече познанія и то въ малко думы ; трудихъ ся да ся напише така, что-то дѣтца-та да могъть лесно да го разберъть и запомнятъ. А сполучилъ ли съмъ въ това не могъ да ся похваля ; малко-то врѣмя, кое-то ми остаяше въ да го прѣглядамъ, кога-то ся прѣдстави случай да го дамъ на печать, не стигаше да оправъж ни по-главны-ты недостаткы, что-то съгледвахъ. Нъ четци-ти като имъть прѣдъ очи, че главно-то ми намѣреніе е было да посрѣщнѣхъ прѣвы-ты нужды, кои-то усѣща училище-то ни за такъво рѣководство, надѣжъ ся благосклонно да ми простятъ за колко-то погрѣшки и недостаткы срѣщнѣхъ.

Пловдивъ, 1861 Мартъ 31.

Л. Груевъ.